

¹⁶A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. ¹⁷Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. ¹⁸Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. ¹⁹Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, ²⁰tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Kedves Testvéreim!

Velünk van! Szentháromság ünnepének kézzel fogható mondanivalója ebben a két szóban foglalható össze. Mert a többi ennél sokkal megfoghatatlanabb. Titok. Ahogy az oltár előtti igében is hallhattuk: *Milyen megfoghatatlanok az ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok az ő útjai!* ³⁴Ugyan „ki értette meg az Úr szándékát, vagy ki lett az ő tanácsadója?”

Tegnap a gyülekezeti kirándulás során Tésen is jártunk, ahol elmentünk az evangélikus templomba, és a hozzá tartozó már régóta üresen álló, és ifjúsági táborhelyként használt parókiára. Életem első ifjúsági táborát itt élhettem át. Őrzök erről néhány fényképet, amelyek közül, egy tegnap bevillant, ahogy benéztem az egyik szépen berendezett, szobába. A fiúszobát szerettem volna lefényképezni. A földön mindenféle matracok és hálósákok, ahogy akkor a döngölt-agyag padlón aludtunk. A képen csupán egy ember szerepel. Egy fiatal, aki épp egy könyv fölé görnyed, és mélyen tanulmányozza. Az az akkor középiskolás fiatalember, ma már esperes, és az a könyv amit olyan átszellemülten tanulmányozott a Biblia.

A szentháromság titok, ami megfoghatatlan, kikutathatatlan, érthetetlen, mégis vannak néhányan, és nem csak esperesek, lelkészek, akik arra adják az életüket, hogy kikutassák, hogy megfogják, hogy megértsék.

A napokban sokan elgondolkoztak Eröss Zsolt hegymászó halála kapcsán, hogy vajon megérte-e? Óriási kockázat, néhány másodpercét, hírnévéért, élményért. Lelkeszi listán is megfogalmazódott: Istenkísértés. Egy másik hegymászó, aki két éve a társát veszítette el a Himaláján mondta nekem egy személyes beszélgetésben: úgy megyünk fel, hogy nem jövünk vissza. A hegyet nem lehet megismerni, legyőzni, mi mégis megpróbáljuk.

A Biblia sokszor használja a hegy képét az Istenre, vagy az Istennel való kapcsolat érzékeltetésére. A gyerekek húsvét óta az istentisztelettel párhuzamosan a bibliai hegyekről tanulnak, beszélgetnek. Mózesnek is a hegyre kellett felmennie az Istennel való találkozáshoz. Hogy megismerje a megismerhetetlent. De vajon bennünk megvan-e ez a szenvedély, hogy menjünk és meghódítsuk ezt a hegyet? Hogy legalább néhány pillanatra ott lehessünk a csúcson elmondva azt, hogy értem.

Sokszor volt már csúcsmélységem. Amikor a Szentírást olvasva azt gondoltam értem, ismerem, megtaláltam. Aztán valósággá váltak a Pál szavai: megfoghatatlan, kikutathatatlan, érthetetlen. De volt egy-egy pillanat, amikor ez lehetséges.

A hegymászók nem úgy másszák a nyolcezreket, hogy odaállnak a hegy lábához, és irány felfelé. Akklimatizálódni kell, ismerkedni a hegyvel, szokni a levegőt. Ezért egy expedíció során több táborot építenek ki, ahogy fel-le másznak. A magasságokban csak kis időt tudnak tölteni, de a lényeg, hogy minél magasabban, minél több ideig bírják, akkor sikeres a csúcstámadás. A másik dolog pedig, hogy mindezt nem egyedül teszik. Egyedül a csúcsra indulni öngyilkosság, ahogy lefelé is szükség van a társakra.

Az Isten titkának megértése sem megy egyik pillanatról a másikra, és pláne nem megy egyedül, a keresztyén közösség, a társak, a testvérek nélkül.

Mai alapigénk elején ezt olvastuk:

¹⁶A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket.

Miután három évig ott éltek a hegy közelében, és teleszívták a tüdejüket a hegyből áradó étellel, Jézus szavaival, személyével, szolgálatával. És látták, átérték a legnagyobb titkot, Jézus kereszthalálát és feltámadását, ezek után indulniuk kell a hegy felé. Ugyan ez nem egy nyolcezres, de a veszélyek itt is ugyanazok. Senki nem garantálja a biztonságukat, tudjuk azt is, hogy miután elindultak felfelé, egyikük sem tért vissza. Mégis ők azok, akik sokakat elindítottak, akiknek szolgálata kapcsán ma mi is itt lehetünk, mert ők megismerték a titkot, a titkok titkát, a Szentháromság egy örök Istent. Az Atya, Fiú, Szentlélek háromságát, és teljességét.

Ma azt nézzük meg, hogy hogyan is indult ez az utazás, hátha mi is kedvet kapunk hozzá, hogy utánuk induljunk erre a páratlan, kincskereső, titkokat kikutatni vágyó expedícióra.

¹⁷Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. – Olvassuk alapigénk következő mondatát. Mert ez az első. A Jézussal, a feltámadott, élő Urral való találkozás. Mert ez történik itt: leborultak előtte, mert megismerték őt, jobban mondva felismerték, hogy ki is ő valójában. Jézusról sokan, sokfélével gondolnak, hisznek, erről pünkösöd-hétfőn részletesen is beszéltünk. A tanítványok tudják ki ő, ismerik, látták, ott voltak, le is borulnak előtte, mégis kételkednek. Kétségek fogták el őket – olvassuk az igében.

8000 méter felett az ember nem biztos, hogy felismeri a társát – mondta Klein Dávid. A tanítványoknál persze nem az oxigénhiány okozta a kételkedést, hanem a realitás hiánya. Hogy lehet az, hogy újra él az aki meghalt. A magyarázók sokszor értelmezik úgy ezt a szakaszt, hogy azt mondják: egyesek leborultak, másokat pedig kétség fogott el, amikor meglátták Jézust. Pedig a szövegben nem ez áll, és azt gondolom, hogy aki már átélt valami olyan csodát, amit nem

tudott értelemmel felfogni, megmagyarázni, akkor tudja, amikor kételkedik az ember, akkor egy dolog marad, ez pedig a leborulás. Nem értem, nem tudom, de látom, és ezért hiszem.

De azt gondolom óriási biztatás ez a mi számunkra is. Mai tanítványoknak. Isten nem professzionális, mindig, minden körülmények között hit bajnoka keresztyén életet vár el tőlünk. Sőt – engedi, hogy ott legyen a kétség a szívünkben, engedi, hogy gondolkodjunk, hogy átéljük, hogy megküzdjünk az Istenélményért, mert ettől erősödünk, ettől válunk alkalmassá az ő igéjének befogadására.

Szerettünk volna itt a kertben egy kis veteményest csinálni. Nekiláttam hát, és elkezdtem ásni. Az első problémát a kövek okozták, nagyon lassan ment a munka. Aztán jöttek a gyomnövények gyökerei, végül sikerült. Aztán amikor pár nap múlva a trágyát is szerettem volna beleásni az előkészített talajba újra azt vettem észre, hogy kemény a föld. Majd az ültetés során néhány nap múlva a kemény összeállt talaj ismét problémát okozott.

Egy földet, amit nem használtak nem egyszerű meglazítani. Azt gondolom a mi szívünkkel is így van. De Isten újra és újra lazítgatja, és nem csak a talajt készíti elő, hanem ültet is bele. A tanítványok kétségektől leboruló szívébe is ültet Jézus: ¹⁸Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. ¹⁹Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, ²⁰tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

A jól ismert sorok ritkán szerepelnek igehirdetési alapigeként. A keresztelekor szoktuk felolvasni, esetleg a konfirmáción hangzik el.

Missziói parancs, így is hívjuk Jézusnak a tanítványokhoz intézett szavait. Pedig igazából nem is parancs ez. Nem utasítja őket, hanem csupán elindítja. Kisgyerekként összetákolunk egy kis kocsit, babakocsi alkatrészekből. Az egyikünk beleült, a másik pedig hátulról tolt, amikor a kellő sebességet elértük, akkor a toló kiabált: elengedlek, a másik vissza ok. és ment a kocsi általában egyenesen az árok felé.

Jézus is ebben az igében azt mondja, most elengedlek benneteket, használjátok azt az energiát, amit tőlem kaptatok. (Persze az már rajtunk múlik, hogy az árok felé kormányzunk-e, vagy eljutunk a célig.)

Először is elmondja: nekem adatott minden hatalom... tehát megerősíti a tanítványokat abban, hogy ő kicsoda. Hétfőn Péter bizonyágtételét hallhattuk: te vagy a Krisztus az élő Isten fia. Ma maga Jézus mondja ki, hogy ki is ő valójában. Az akinek az Isten mindent a hatalmába helyezett. Mennyen és földön.

A későbbi szentháromság titok, az Atya, Fiú, Szentlélek titkának leleplezése itt történik. Nem a későbbi korok magyarázatában, nem abban, ahogy erről gondolkoztak a nagy filozófusok. Jézus nagyon egyszerűen közli tanítványával, a titok kulcsát: nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Isten mindent, minden hatalmat Jézusnak adott. Annak a Jézusnak, aki a golgotai kereszten mindent odaadott, amikor azt mondta: Atyám, a te kezembe teszem le a lelkemet.

Jézus a teremtő Istent Atyának, Édesapának, apunak szólítja. Úgy, ahogy soha senki, azzal a személyességgel, ahogy csak egy gyerek képes megszólítani az édesapját. Mert ő megtehetette, hiszen Isten gyermeke, Isten egyszülött fia volt. De Jézus nem örizte meg magának ezt a kiváltságot, hogy Istent atyának szólítsa, hanem azt mondta: amikor imádkoztok, ezt mondjátok: mi Atyánk...

Mit tesz Jézus? Testvéreinek mond. Az Atyát, a édesapját megosztja mindenkivel, veled és velem. Isten gyermekeivé tesz. És éppen ebben az Istengyermekségben részesít a keresztség által, amikor azt mondja: ¹⁹Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...

Az, hogy így keresztelünk: az Atya, Fiú, Szentlélek nevében azt jelenti, hogy részesei lehetünk a titoknak. Megismerhetjük a legnagyobb titkot. Felmászhatunk a legmagasabb hegyre, az Istennel való szétszakadt kapcsolat ezzel újra alakulhat.

A titok többé nincs elrejtve. De nekünk tanulnunk kell ezt, és ebben a tanulásban nem lehet megállni.

A tési parókia agyagpadlóján egy fiú Bibliát olvasott, tanulta az igét, amely az ő agyag szívét is megpuhította, megértette, átélte a legnagyobb titkokat: azóta lelkész és esperes lett. Később egy másik fiú is kedvet kapott a Biblia olvasásához. Ő is megtalálhatta a titkok titkát, felmászhatott a hegyre, és ott van most is valamelyik aklimatizációs táborban. Le és fel néha a csúcsra, néha vissza az alapokhoz. De megfogadva azt, amit Jézus mondott ott azon a galileai hegyen a tanítványoknak: tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket A

¹⁹Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, ²⁰tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek;

Ez a fiú ma itt áll a budafoki gyülekezet előtt, és hirdeti, Jézus legnagyobb ígérését: és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Veletek vagyok! Nem vagytok egyedül! Együtt menni fog, együtt vele együtt nincs legyőzhetetlen akadály, együtt a testvéri közösségben, az Atya, Krisztus vére árán megváltott gyermekeiként, a Szentlélek erejével nincs lehetetlen. Miénk lehet a hegy. Miénk Isten országa.

Veletek vagyok! Ez szentháromság ünnepének legfontosabb üzenete. És az előttünk lévő 26 vasárnapon ebből fogunk merítkezni, és elindulunk a tanulás, a benne való növekedés útján, felfelé a hegycsúcs felé.